

at opnaa Beskikkelse som Landsretssagfører. Udvalget har paa det foreliggende Grundlag ikke ment at kunne beskæftige sig med Spørgsmaalet.“

Angaaende Udpantningsgebyrerne udtalte Udvalgets *Ordfører* ved 2. Behandling:

„I det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag skulde Udpantningsgebyrer for Fremtiden forudbetales, naar Rekvirenten *ikke* var en offentlig Myndighed — dette vil i Praksis sige, visse Underholdsbidrag. Sognefogderne ønskede imidlertid, at denne Bestemmelse ogsaa kom til at omfatte Udpantningsforretninger, hvor Rekvirenten *var* en offentlig Myndighed, hvilket i Praksis vil sige Amtsstueskatterne. Disse Forretninger er jo de mest betydende for Sognefogderne, og det er ved disse Forretninger, de ofte maa gaa forgæves uden at kunne faa noget særligt Vederlag derfor.

Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at Udvalget er indforstaaet med, at der her foreligger en Urimelighed, som der bør raades Bod paa. Den højtærede Justitsminister har givet Udvalget Tilsagn om, at han, efter Forhandling med Finansministeren, vil lade Spørgsmaalet undersøge med det for Øje senere for Rigsdagen at fremsætte Forslag om Sognefogderne og Udpantningsgebyrerne. Jeg skal henstille til den højtærede Justitsminister, at man under Udarbejdelsen af dette Forslag tager Sognefogderne med paa Raad.

Ud fra denne Betragtning bortfalder det oprindelige Forslags Bestemmelser om Udpantningsgebyrers Forudbetaling, naar Rekvirenten er en ikke-offentlig Myndighed.“

Angaaende Spørgsmaalet om Ankefristens Forlængelse fremsatte *Ordføreren* følgende Udtalelse:

„Man har i Udvalget ogsaa drøftet Spørgsmaalet om Ankefristernes Forlængelse i Straffesager, idet den højtærede Justitsminister foreslog, at disse blev forlænget fra 14 Dage til 3 Uger. Denne Frist paa 14 Dage har nu snart været gældende i dansk Strafferetspleje i 30 Aar, og Udvalget har ikke følt sig overbevist om, at den foreslaaede Ændring var tilstrækkelig begrundet. Man erkender, at der i Øjeblikket er visse Vanskeligheder ved at faa Domsudskrifter og andet frem, men man er af den Opfattelse, at dette maa være af forbigaaende Art og derfor ikke kan give Anledning til en saadan Forlængelse af Ankefristen, som oprindeligt foreslaaet.“

Samtlige Ændringsforslag var stillet eller tiltraadt af Justitsministeren, og de vedtoges uden Afstemning.

I den ændrede Skikkelse vedtoges Lovforslaget enstemmigt i begge Ting.